

rationis: qd certit loqam est agere duobus internis, sc. Comptibus.

Quar. 2. Vocis 3. operatio illius, sc. apprehensio, iudicium et discursus sint obiecta male Logice. Ex affie. M. Ioan. Arri, Murcia, Rub. Orie et alior apud Saer. l. d. 2. no 14. P. qd iudicium, et discursus, qd loqam dicit finire, dicitur, et argari, id est, et iudicium et iudicium illius iudicium; et argo est aut discursus: qd ta iudicium, qm discursus, et obiecta male Logice.

P. qd apprehensio. qd ad finiendum deo apprehendere gratum quicquid, et dicitur illius rei, qm ubi finire: qd apprehensio subiecti regulis Logice, et est capax directionis, sicut iudicium, et hoc credit tam d apprehensio Simplicia, qm Complexa.

Arg. 1. qd materia sua, qm tunc est. Et Hurd. d. l. no 16. si nuplex apprehensio non est minus sciendi: qd non est obiecta Logice. Ex neg. cons. qd est iudicium p se non est minus sciendi, si sicut est qd dirigatur ad suam loqam, et ducatur p se ad deus qd dicitur minus sciendi; ita sicut apprehensio ad minus sciendi ordinatur, et hoc sufficit, ut sit obiecta male Logice.

Arg. 2. apprehensio non certificat illud: qd non est minus sciendi. Ex dict. aut non certificat illud iudicium, et qd minus sciendi cond. non certificat illud representativum, neg. aut, imo in opinio vulgari sicut est apprehensio ad inferendum conclusionem, sicut recordatio premissarum. Adde Comptono. apprehensio potest dici minus sciendi inchoativum, qndo ab apprehensio procedit ad iudicium, et tunc ad discursum, tam qm ad minus sciendi ipsum.

In 1. in apprehensio non datur falsitas: qd non potest dirigere loqam. Ex neg. aut sicut datur apprehensio complexa. Ex 2. pmissio ante. dicitur alibi, neg. cons. qd loqam in apprehensio complexa non datur falsitas, qd potest accipi datur error apprehendendo. Vg. gratia bruti: debent apprehendere gratum hominis: qd potest male apprehendere potest corrigi, et dirigere loqam, et sic in apprehensio non capax directionis, sicut 2. et 3. erit, poterit emendari ab alia apprehensio.

7

Infer: qđ est affectio phantasiae erit obtrū male Logi. Ex neg. i. hanc
nō phantasia nō subicitur directioni illius, ut scire potest in brutis, neq. n. ē
in potestate illius dirigere aut phantasia, ut pote qđ alterius ordinis matij
neq. n. hēnt in se concorsioē. Sed nō ēē notū, qđ affectio sit pars status
iudicij, ut sit obtrū Logi. sufficit qđ sit pars suppositiva.

Voces sint obtrū male Logi?

Suis foris ē an voces, qđ pvenit spiritibus, et sciant res sint obtrū male
Logi? Ex neg. 3. dicitur in log. strou. 2. qun. 1. nō 10, et ē (sicut apud Soar.
L. d. 2. nō 36. P. 10. qđ in uocibus tria tūm reperiuntur. scilicet earū entitas
qđ ē glitā, et qđ nō ad phisicā. 2. ē scia qđ spectat ad gramaticā. 3. ē or-
natus qđ atinet ad Preteritā: qđ nō ē in uocibus qđ sit obtrū male Logi.

P. 2. qđ Logi sōt utitur uocibus, ut sciat complū explicat: qđ ante in
uocibus pferantur ita datū ē obtrū Logi. Item qđ Angli. utuntur Logi, qđ for-
ment uoces: qđ uoces nō sūt illius obtrū. id dūm ē Deo, und si hōis possent
se explorare qđ complū, et nō qđ uoces qđ se disturrerent qđ Logi, imo qđ nō
bit hoc in muti qđ accens pōt ēē qđ uocē Logi.

Arg. 1. qđ sibi. et aliis. Logi ē scia sermosinalis: qđ uocē sūt
illius obtrū. Ex dist. anis ē scia ista ab sermosinalis, sōd. sermosinalis
uocātē, neq. anis. hinc ē qđ nō pferunt qđ instituit tractū dē quibus uocibus
utitur qđ ē dē se uocibus mentalibus, et nō uocalibus.

Arg. 2. qđ uoces efficiuntur syllabis in figuris, et in studiis:
qđ uocē sūt obtrū Logi. Ex dist. anis qđ uoces efficiuntur syllabis gramaticis
sōd. mentalibus neq. anis, und si potemus explorare qđ istis syllabis, nō utere-
mur uocibus, id hoc incapacitati nōe tribuendū ē, qđ subrogamus uo-
ces sōt spiritū ad nos dēclarandū.

Arg. 3. anis externus gradus reg. pōtinet ad prudentia

internā. q̄ et uoces externae spectabunt ad obtū internū loq̄ie nempe
ad optūis fratres. Ex neg. bonis diuisā rāō ē, q̄o aūis externus p̄iudicē
ē effūis p̄iudicē internā, neg. n. dāi alia uirtus ad q̄m ille aūis externus
p̄tineat, at uō uoces n̄ h̄i effūis loq̄ie, id gramatica ad q̄m spectant.

Ug. uoces manifestant mūm sciendi, et aperiuunt ignotū ex
notis: q̄o si obtū sit partiale loq̄ie. Ex dist. an̄is manifestant gramaticale
Cond. manifestant loq̄ie, neg. an̄is: nā p̄uocent ē q̄ h̄ōē de n̄ q̄oent expli-
care, nisi q̄ uoces externas; q̄o tota effūa loq̄ie iam data fuit in optū in-
terno, ante q̄m p̄iret in uoces externas.

UENS VOIS SIT OBTŪ MALE LOQ̄IE?

Ens uois ut suo lo uidebimus, ē q̄o totū uū ē h̄ēt obtūū ab itū. Quāi
iq̄ū 3. an ens uois sit obtūū male loq̄ie? Ex neg. 3. foneq. Hunt. Arre.
Quid. q̄i regit. Soar l. d. 2. nō 43. P. q̄o loq̄ie sit agit d̄ actibus illis in
ordē ad itū sciendū, id aūis illis h̄i entia uetia, et n̄ uois fita: q̄o ens
uois n̄ ē obtūū male loq̄ie. firm. 12. q̄o loq̄ie n̄ ē ar̄ p̄ingendū. q̄o n̄ h̄ēt q̄ obtū ens
futa. fir. 2. q̄o h̄i n̄ daretur ens uois, ut p̄e existimant, adhuc daretur ead. loq̄ie.

Oppotam inam tenē aliq̄ h̄i s̄ie 3. scoto, Argid. Rub. in loq̄.
q̄. 6. h̄ōē. 2. et gallego trou. 5. p̄q̄bus Arg. 1. loq̄ie agit d̄ p̄p̄tioē
inū p̄iatū, et subitū, id h̄ōē p̄p̄tioē ens uois: q̄o loq̄ie h̄ēt q̄ obtū ens uois.
Ex dist. mai. agit d̄ p̄p̄tioē p̄ntati Cond. d̄ p̄p̄tioē frate neg. mai. q̄o lo-
q̄ie n̄ agit d̄ illa h̄ōē uois, q̄ ē inū p̄iatū, et subitū. id d̄ h̄ōē oē
p̄ntati, q̄ d̄i inū p̄iatū, et subitū.

Arg. 2. loq̄ie agit d̄ abstrōē illis, et d̄ relōē ad q̄ntia, imo d̄ ip̄o
ente uois tractat: q̄o ē illius obtū. Ex dist. an̄is agit 1. uō et directe neg.
agit 2. uō, et indirecte Cond. an̄is itaq̄ loq̄ie 1. uō et p̄e agit d̄ p̄tibus, et 2. entia
uois sit obtū optūa p̄uocent ē, et 2. uō agit d̄ illis loq̄ie p̄tibus h̄i obtū optūū

in gbus xio occupat.

Aug. 3. Loga n̄ agit d̄ somptibus matr̄ que n̄ glitales, q̄ peccant ad phicam: q̄ agit d̄ illis frate sub ordine rois. De dicit cons. q̄ agit sub ordi rois frate neg. sub ordi matr̄. sord. sord. q̄m̄ in Loga n̄ agit d̄ q̄libus, q̄ ut it̄ mere q̄itate; d̄ illis tri agit que se concedunt matr̄, nempe qui conuicti mai, et min. d̄ t̄e matr̄, et n̄ frate q̄ ubi rois.

Aug. 7. Loga dicit scia rois: q̄ illius obtum e ens rois. De expla. d̄o anis. dicit scia rois, i. fingit q̄ rois neg. dicit scia rois, q̄ ut ē ars doctrinalis, q̄ quod q̄ rois relem. sord. anis; aliud b̄ fingere q̄ise, aliud ē quod q̄ anis illius, q̄ n̄ si figimela rois, id ē q̄re factu q̄ rois ituale m.

Aug. 1. ens rois ad aligim suam dei ptinere, id n̄ apparet a l̄ij nisi Loga: q̄ ē illius obtum. De ens rois ptinere ad metha, q̄tinus hae scia agit d̄ ente in t̄e, q̄ apprehendit t̄a entia v̄tia, q̄m̄ ficta. dicit et ens rois pot̄ dici spectare ad Loga, id xio et indirete, q̄ ut ē obtu somptuum, et resultat ex eoru pot̄tione. ut iā aduertit.

¶ Res sint obtum Male Loga?

Quæ. 4. Vres, q̄ exprimuntur a uocibus, et scante q̄ conp̄is sint obtum male Loga? q̄ id ē atq̄ h̄ere, d̄ conp̄is obtuui sint obtu male Loga:

De neḡe d̄ Arri. et Quies. q̄i sept̄e loar. l. tr. 1. d. 2. no 40. P. 1. ga Loga ē ars d̄iuerendi. q̄o h̄et q̄ob̄o muin d̄iuerendi; id̄ muin d̄iuerendi n̄ n̄istit in rebus, id̄ in q̄libus, q̄ q̄ d̄iuerimus. q̄o res n̄ n̄ obtu Loga. P. 2. ga Loga n̄ attendit an̄ q̄tus sit in hac, l̄ illa ma; hoc n̄ ē q̄ accens. id̄ q̄ob̄e x̄ludat in hac, l̄ in illa figo, q̄o n̄ spectat ad res, id̄ ad q̄tus frates.

P. 3. ga Loga n̄ inducit sua frami in res obtuui, neq̄o id̄ in q̄libus obtuui, id̄ tum in q̄tus frates, al̄e ars subtoia h̄ere q̄ob̄o mali q̄des, q̄ it̄ res, q̄bus q̄ferat taluū. P. 4. ga Loga curat tollere

errores, q̄ n̄ dante in rebus, id in optibus. P. utlo q̄ dantes in captis
statij logia uniuersibus n̄ satiuus, ut doceat logia n̄ curare d̄ rebus statij q̄ uo-
cas, d̄ eum d̄ optibus.

Arg. 10. q̄ dantia inā, q̄m d̄ p̄buis R̄ R̄ nouissime p̄pugnat Len-
tius n. l. cap. 4. Arg. inquam. 10. Logia agit d̄ yllō denstiuus, et p̄bati.
Id hi yllō disjuncte p̄ solam mā: q̄ mā siue res ipse si obtū māis logie. Ex
10 dist. min. yllō disjuncte p̄ solā māi frate neg. māi. Cōd. min. p̄ā iusto
p̄batiem op̄ioem yllō denstiuus, et thopiū n̄ d̄ferunt in m̄d̄ erasē
logia, q̄ p̄ā utriusq̄ sic ead̄.

Arg. 2. p̄batiē n̄ inē rebus, id uōn optibus: res n̄ d̄ se n̄ p̄bates, id
tota p̄batiē q̄ uinit ex p̄opinanti. Ex 3. dato, q̄ hi yllō d̄ferant rōe
mā, n̄ idō seq̄ logia herē p̄ obtū res, si q̄d res p̄t si entia p̄ferant ad me-
thā, at uō logia iuuat ab ipa methā aliq̄ndo rōe mā, ut q̄nd̄ et m̄de
rat aliq̄ anxiosa loia, uq̄. q̄ it ead̄ uni 39. si id inī se, et d̄u d̄ si, d̄ci d̄u-
llo t̄a et sicut methā p̄m̄i op̄em alogia rōe p̄ā, ita et logia a methā rōe
mā, d̄ q̄bet hōt sūn obtū i xio, logia optis, Methā uō res.

Arg. 2. Optis frater p̄ndent etiam ab obtiuis: q̄ n̄ p̄unt at-
tigi Optis frater, q̄n̄ et attingant obtiui siue res ipse. Ex dist. lōis: q̄
n̄ possunt attingi optis frater, q̄n̄ attingant obtiui, si uiderent in su-
am etiam adq̄te t̄nd̄. si n̄ uiderent in suā etiam, neg. lōis, at uō
logia n̄ uiderat p̄m̄p̄is in etiam, sic n̄ p̄tinent ad p̄uā: id est uide-
rat in q̄n̄tā, et q̄litate logiam, i. q̄ ut si ues, aut parte r̄p̄m̄i, l̄negiui.
uōd̄ nec semp̄ logia attingit obtū ipsum.

Arg. 3. multa, q̄ tractant alogia n̄ ueniunt opti-
buis fratribus, id obtiuis: q̄ hi si obtū logie. P. anis, q̄ alogia docet
d̄ hōm̄ d̄erē recurrere d̄definito: q̄is p̄ari d̄ p̄ebuis, sp̄m̄ d̄
indiuuuis, et sic d̄ aliis: id hōe p̄tunt solis optibus obtiuis.

ut

9
ut per ego isti obiectum logicae. De neg. anis, et ad hoc in illius, neg. mai.
quod hoc propter quod traduntur a logica respiciunt solus spiritus frater, et efficiunt
hunc sum. Compositis Definitis, et Definitis, ita se debent habere, ut recurrant Definitis, et
Definitis. Compositis Definitis, ita se debent habere, ut quis potest et debet, et sic de ceteris.

Sectio. 2^a

De obiecto formali logicae.

Resolvimus iam spiritus frater esse obiectum materiale logicae, et esse totam materiam circa quam versatur
logica; nam explicandum est illius obiectum materiale. supra diximus obiectum materiale ali-
cuius scilicet esse illud rei cuius attingit, seu denominatur obiectum materiale, ut v.g. obiectum
materiale oculi est lux, et color rei cuius lapis attingit, seu denominatur virtus.
Quarimus igitur quoniam sit ratio frater propter quod spiritus frater, quod obiectum materiale logicae
denominatur directum ab ipsa logica. hoc obiectum vocant aliqui rei frater, sub g, alii
vero obiectum frater, sub j.

Ante resolutionem propositam instandum est dari duplicem directionem alteram acti-
vam, alteram passivam. Directio activa est ipsa propositio seu dictamen logicae dirigens
animum illum, v.g. hoc dictamen, Definitio dicitur esse clarior re definita, dicitur hoc directio
activa, quod autem dirigit propositum, et regit, ut bene evadat.

Directio passiva est illa, quae correspondet activae, i. est substituitur animi formae
dictamini directionis activae. V.g. in hoc propositum hoc est ad realem, ut sciamus
an ista propositio sit bene debemus attendere ad directionem activam, i. ad illud dictamen
loquendi, quod propositum definitio oportere esse clarior re definita: quod si invenierimus
ita esse clarior re definita cognoscemus propositum esse directum, et formae passivae directioni
activae: hoc formatum dicitur directio passiva intrinseca. alia est directio passiva
extrinseca, quae substituitur dictamini activum extrinsecum dicitur in obiectum, hoc posito.

10. Resolutio sit. Directio activa non est obiectum materiale logicae. I. quod ut di-
ximus obiectum dicitur differre a scilicet, cuius obiectum est, id directio activa est ipsa

logia autem dirigens: qd directio activa n̄ disquirit ab illa, ac p̄v̄is n̄ ē illius ob̄i.

2^a resol. Directio passiva extrinseca ē n̄ ob̄i fratre logie. P. q̄ ut diximus supra Directio extrinseca ē denominatio resultans ab ipsa logia, q̄ ex eo alius dicitur directus extrinseca, q̄ ē extrinseca p̄formis dictamini logie: qd iam supponit ipsa logia p̄m̄, ac q̄ n̄ p̄t ēē illius ob̄i. si qd logia n̄ p̄t dari sine ob̄o suo.

3^a resol. Directio passiva intrinseca ē ob̄i fratre logie, seu ē rōd sub̄j̄ tantū logia in optis fratre. ita (cōtr̄ P). D̄ exp̄ius. Quia d̄ rōn. 2. p̄m. 1° nō 60. et, bar l. r. 1. d. 2. nō 61. P. q̄ illud ē ob̄i fratre rōd cuius attingit ob̄i mate, d̄ aut̄ illud, q̄ n̄ ob̄i mate logia resultat ab illa rōd directiois passivae intrinsecae cuiuslibet capax: qd hoc ē ob̄i fratre, seu rōd fratre ad q̄ r̄ logie.

Quer. hic v̄ hanc directio passiva intrinseca, q̄ ē ob̄i fratre logie, disquirit ab ob̄o mate, nempe a optib̄ fratrib̄? Res̄ d̄ d̄ d̄. et v̄ 2°. si hanc dirigibilitas sumat̄ radicāt̄ n̄ disquirit ab ob̄o mate: q̄ ostēdit̄, nā optis frater in se im̄ entitē suam n̄ dirigibilis. Infer̄: qd ob̄i fratre, et mate logie n̄ disquirit, si qd p̄nos radicāt̄ it̄ id. P. d̄ d̄. illud n̄ disquirit mate, et identitē rōd. fratre. neg. utat, nā dirigibilitas fratre ultra ob̄i ultra ob̄i mate importat et n̄ repugnat̄ fratem, qm̄ optis h̄t, ut dirigant̄, et q̄ h̄t it̄ disquirit ob̄i mate a fratre. Unde

D̄ 2°. si dirigibilitas sumat̄ fratre q̄ hanc n̄ repugnat̄ qm̄ optis h̄t, ut dirigant̄ a logia, tunc nec ob̄i: si qd dist̄m̄ a p̄ rei, q̄ facile ostendit̄, q̄ ob̄i mate ē qd p̄positivū, et rōd, at nō n̄ repugnat̄ fratre ē qd negativū, id p̄positivū, et negativū longe disquirit: qd hoc ob̄i it̄ rōd dist̄m̄. Non nego p̄t adhuc in optis p̄positivū disquirit̄ 2as fratit̄ in optis fratre, alterā entitē ipsius complet̄, alteram dirigibilitatis p̄positivae, cuius ē capax, id hanc dist̄m̄ ē a p̄ rei, d̄ tunc rōd, si n̄ p̄positivū d̄ q̄ n̄ toto late age m̄.

Sec. 2. De obtu Attributionis Logice.

Vltra obtu frate, et male dar et obtu Attributionis Logice s. illud ad cuius
crantam Cognosc omi alii auis ipsius Logice ultimate referunt. Quer. igit
Vltro. in qna distat hoc obtu attributionis Logice; circa hanc re solutio varia
et Act ma.

1^a Isti solam Denstricōe cē obtu attributionis Logice. ita Arri. et Arri. d.
2. 1. 10. q. hac ma Arg. 10. illud ē obtu attributionis; qd ē finis ultis alitias
sciā. s. ista Denstricōe ē finis ultis Logice; qd sola hęc generat sciā: qd Den-
tracō ē obtu attributionis Logice. Ex neg. min. nā et yttus pbatū ē finis Logice; qd et
agit qd pbalibū: qd sola Denstricōe nō ē finis ultis Logice; neq. qd istius obtu attributionis.

Arg. 2. istus in ista denstricōe gerit: qd hęc ē finis ultis sciā; qd obtu
attributionis Logice. Ex neg. anis qd te Denstricōe sit qd effectius; nō ideo tū istus in ea
sistit; s. adhuc appōit scire obtu pttum pbatū, imus minus pttū, sicut te ite
illu creatus cognoscat veū qd fide vna; nō ideo tū in ea sistit; s. adhuc ulterius
veū agrosit qd thiamet metham; qd ista sciā nates et minus pttate.

2^a Ma tēt obtu attributionis Logice cē mūm dixerendi; qd ut ē Cois
ad pttōm Denstricōe argosim. ita Joar. Jonseq. Et alii. hac ma reidit
s. qd Cognō partium nō ordati ad Cognōm qdūis Cois; neq. n. Cognō vates et
irrotatis ordati ad Cognōe nates atis; imo e. Ex. qd neq. Cognōis pttōis; Den-
tricōis; et argosim pttōis ordati vltō ad Cognōe mī dixerendi; tūq. ad obtu
attributionis; s. multo nō fido huic impugnare. pte

Pericite 2. ab Arri. qd Logice ē sciā grāta: qd det herē Arriū ge-
rabile: s. mī dixerendi qd abstrahit a pttōe et dūitōe nō ē operabilis
nisi ad mū operabile inditātē: qd nō ē obtu attributionis Logice. mūm hęc im-
pugnāo cē nō plene quincit. ideo melius impugnate hac ma iusta nostro

278
ostendit

pro: qd muis dixerunt qd ^{ostendit} ~~ostendit~~ desioem, dicitioe, et arguoem ad
huc ordiant ad ppoem, et huc ad de ptaoem, et tunc ad sylla psum. qd muis di-
xerunt n pot ee obiu attribuois logie, sig obiu attribuois ad nullu aliud
dei ordiri ulterius, d oia ad ipsum referri.

Et hoc pro impbat 3^a. ma atrens arguoem ee obiu attribuois
logie. impbat, in qm, qd enthimema ei e arguoem, et m ad huc ordiant ad sylla
qd n pot ee obiu attribuois logie. ex eod cap. n placent alia dua mae, altera q
averit simitas ee obiu attribuois logie. altera, q dicit loem ee hoc obiu, qd
pmissa ordiant ad loem. No uo et pmissa ad sylla psum. id obiu attribuois ad nu-
lum aliud dei ordiri, ut sage dicit qd n pmissa, ne fctio possit ee obiu attribuois logie.

Tand n ppo noua opioem, q dicit habitudate habitudate ad sua adgre-
dum ee obiu attribuois logie. qd hac habitudate ee artificialis: qd l'itru
dei xedi habitus q dicitioe, t q muis dixerunt, q sylla psum ad adgre-
das sua, et sic relabitur hae opio in alia vulgaris, na habitus indra-
te n pot ee obiu artificiale logie. qd n e capax artificii.

NOTTA SNA pponitur et ostendit.

Reiectis aliis muis pbalioe iudic qd averit sylla psum ee obiu attribuois
logie. hanc tenit Cuius, in log. drou. 2. p. 1. et. loar. l. r. l. d. 2. no 67. rāo e qd
obiu attribuois e illud, qd ad nullu aliud ordiant, et oia q a sua tractantur
ad nullu aliud ordiant illud ultimate referantur, id ita ut hui syllus psum, et qd hoc
na in primis syllus psum ad nullu aliud obiu ulterius tendit, ut qd pot ee arguetur.

Vnde dicitio ppo arguoem, et ppo ad sylla psum ostendit ordiant, nam
logie ido dividit, et dicit obiu ac ppoem facti, ac ut tunc q sylla psum exate
cognoscat, et inferat etiam, ac ppoem cuiuslibet subit qd possit negari: qd
syllus psum e illius obiu attribuois.

Aliu dicitio pponit Arxi. qd arg. Ten rāo n ordiant ad sylla psum

p. sum, neq. ad ullu aliud obliu. go sola Denstratio e obliu attribuois logia. Ex Dist.
 anis. n. ordari ad syllo p. sum Denstratio q. p. sum Denstratioe neg. q. syltus p. sum
 e, Cond. onis, no denstratio duo includit, et ee matr. nientificam, et ee syltum
 p. sum. q. syltus p. sum e obliu attribuois logia, et n. forte q. Denstratio q. ad huc da
 tur syltus p. sum, q. syltus p. sum, q. ut Denstratio. et tri e obliu logia. q. iusta
 Artem logia agit d. respicit, seu q. id e. p. sum.

Infer: go ei syltus sophisticus, et Pseudographus exunt obliu
 attribuois logia. L. Soax L. negat. illat, q. ut inge, syltus sophisticus n. e. syltus
 p. sum, q. d. rae. syllogie, q. recta inferari do exprimitis, q. n. dicit in syllo p. sum,
 q. ut a p. sum. et d. dicit, et id a p. sum. d. dicit in syllo Pseudographo, siue erroneo,
 d. g. bus logia ut agit. 2. ro

Sic Dei Soax L. d. ego habita p. sum. tantu M., melius, ut arbitror, et
 facilius Deorem hunc argo. Cond. illat. i. syltu sophisticu, et Pseudographum
 ee obliu attribuois logia rae. p. sum. d. q. ut hic agit logia, q. rae. p. sum. q. ut
 syltus sophisticus, et Pseudographus, atq. Denstratiois, alx. neq. syltus p. sum
 esse p. sum. q. ut uastilat et recte n. inferi rae. rae.

Soluuntur alia arga.

Nra ei sra aduerate q. d. M. p. sum. q. t. n. u. s. rae. n. d. ite p. sum. ee obliu attribuois
 logia q. hae opioe Arg. 1. Cognio partis ordari ad Cognioe totius. Va. Cognio alis ordari
 ad Cognioe hois, id syltus p. sum e pars rae. syltu Denstratiois, et syltu p. sum. go n. e.
 obliu attribuois logia. q. d. ad huc ordari ad Cognioe Denstratiois, et p. sum.

Ex Dist. mai. Cognio partis ordari ad Cognioe totius, si sumati ut pars e
 Cond. si sumate ut totu. neg. mai. na. Cognio alis q. ut abstracta rae. et irratale
 nit. dicit ad Cognioe hois, s. bruti, q. d. sumate ut totu. inducens ad utrumq. si uo su
 mate in p. sum. hois at. q. ut e. illius pars, tunc ordabit ad Cognioe ipsius hois. d. uo syl
 tus p. sum. ut q. Denstratiois neq. ut q. p. sum, id ut inducens ad utrumq. n. e.

q̄n̄ ordiat ad cognoscē alius partē, sicut apprehendat oīs syllogos p̄p̄s, et ad nil
ulterius tendat. sicut cognoscit alius ad nil ordiat ulterius, nisi ad cognoscē hōis
f̄ bruti, q̄ndo n̄mitte q̄ue apprehendit utrumq̄.

Arg. 2. Dicitur, et d̄f̄io n̄ ordiat ad p̄p̄oem, id ē q̄ p̄p̄o ad def̄io in
ordiat, q̄a q̄uius d̄f̄io scire q̄ n̄ p̄p̄o, et p̄p̄o q̄ p̄p̄oem d̄f̄io. q̄o ob̄iū loq̄a
ō p̄p̄o d̄f̄io, q̄m̄ syllogus, q̄m̄ syllogus p̄p̄o. De p̄m̄o ante. neg. loq̄a, q̄a n̄ p̄p̄o ordiat
ad d̄f̄io in, n̄ d̄f̄io adhuc ordiat ad syllogum p̄p̄o, at n̄ syllogus p̄p̄o ad d̄f̄io in, nam
post q̄m̄ ego d̄f̄io h̄c, ut al̄ valeat et d̄f̄io, ut h̄c in, sicut syllogus, et infero l̄ruin
cū et vocatē. et in h̄c syllogus p̄p̄o s̄stitit loq̄a, et in oī alio, q̄ n̄ p̄p̄o vocē f̄cā.

Inst. q̄o den̄strāo erit ob̄iū attributis, et n̄ syllogus p̄p̄o, q̄a n̄ assignat
divisā rāo. De divisā rāo ēē, q̄o neg. den̄strāo ordiat ad syllogum p̄p̄o, neg. h̄c
ad den̄strāo in, id utrumq̄ ad syllogum p̄p̄o. Vrg. vocē p̄p̄o ordiat ad certu
dam fidē: q̄o et vocē p̄p̄o ad certudē sciē. De d̄f̄io. an̄i, ordiat ut manu
ductiores transeat, ut vocē m̄strua neg. an̄i, et in h̄c sū ē p̄p̄o d̄f̄io ordiat hi
duo syllogi id ingre, at uō tam den̄strāo in, q̄m̄ topicus p̄p̄o, et q̄ se ordiat
ad syllogum p̄p̄o d̄f̄io.

Arg. 3. syllogus septe sola f̄ram. q̄o n̄ septe main p̄p̄o, et q̄nd̄ syllogus p̄p̄o
n̄ apprehendit syllogum p̄p̄o. De neg. ultimā p̄m̄ d̄f̄io, q̄a n̄ syllogus h̄c atte
dat ad solam f̄ram, n̄ ad tri resicit main p̄p̄o, imo neg. erroriam, in oīb̄
p̄p̄o ē syllogus p̄p̄o, et in f̄cā p̄p̄o d̄f̄io, ut inferat f̄cā: q̄o n̄ sol. Den̄strāo
erit syllogus p̄p̄o vocē n̄cā n̄cā, id ē topicus, et Pseudographus, q̄a h̄c
eandē f̄ram inferendā n̄cā, et scienticā.

Ut oīa arḡa dissolvat illud tibi oīo d̄f̄io ē ob̄iū attributis loq̄a
ē illud ad p̄p̄o exactam cognoscē oīs alia ultimate ordiant, ipsū uō ad
nullū aliud ulterius ordiat, et hoc tot d̄f̄io in syllogus p̄p̄o ad que d̄f̄io d̄f̄io
f̄cā, q̄m̄ d̄f̄io ordiant, et den̄strāo sol. ē ob̄iū attributis loq̄a, q̄m̄ d̄f̄io
syllogus p̄p̄o, id n̄ ē sola den̄strāo ob̄iū attributis, q̄a et syllogus p̄p̄o ē p̄p̄o.

imo et syllos sophisticus, et Pseudographus rōe formæ.

Disputatio. 3^a

De deuitiōe Logæ. eiusq; necessitate ad alias sciās preparandas.

Sectio. 1^a

diditur Logā in Docente, & Uteute.

Scholis ē Deuitio Logæ in Docente, et Uteute. Logā Dōis ē illa, q̄ p̄cibus regu-^{prubis} lar, et dōi p̄ficere syllos in q̄libet figā. Vg. in Barbara. Dōis t̄a Logā Uteutis ē illa unus positus in praxi, q̄ p̄t̄ p̄scriptus a Logā Dōite.

Logā Uteutis ē Instruū sciēdi cūm sciūū, q̄ oīs utente Logā ut possit p̄ficere suas p̄fōis, et Denstrōis, et q̄muis q̄libet sciā hēat suas p̄fōis p̄fōis, et dūitōis, q̄ t̄iā sciā p̄cedant iusta regulas Logæ, et unū illius oīs sciā dicunt Logā utentes, sicut aūs externi p̄udici, et temperiā dicunt p̄udici, et temperiā, q̄ d̄riuant, et d̄rigunt ab actibus internis, q̄ si frate p̄udici, et temperiā.

Neg inferas: q̄ d̄ari p̄tes Logæ. Et n̄ dist. illat d̄ari p̄tes Logæ parti- alis. Cōt̄ p̄tes Logæ totales neg. illat, q̄mādm̄ n̄ d̄ari p̄tes p̄udici, et te- peria totales, id uēa t̄m, si d̄ari p̄tes aūs externi p̄udici, et temperiā d̄icunt ac imperati a p̄udici, et temperiā interna. ita s̄it̄ in Logā p̄handū ē.

U Logā sit Uteutis n̄ sol in Māthopica, id et in naxiā propria? ~ ~ ~

Quarī se an Logā sit Uteutis n̄ sol in māthopica, siue q̄libet, id et in māna- riā p̄pria. Et affie s̄ Hurst. Quied. Arri. cit. a L. Ioar. l. r. i. d. 2. nō 74. l.

1° q̄ Logā Uteutis n̄t̄ aliud ē, nisi ille unus p̄formis p̄p̄tis Logæ Dōitij, atq; Logā n̄ sol dōi p̄ficere syllos in māthopica, id et in naxiā: q̄ i ille naxiā

syllus spectus in mā nariā ppria ē et logā Utens. P. 2. q. 1. logā Utens n̄ ē ut
Utens in mā nariā, sed in thopica rōe fīc: gō sit logā Utens n̄ ut
utens in mā thopica, sed in nariā rōe ipsius fīc.

Appm̄ in mā nariā tenit (C. in log. 2. P. 1. seq. q. 1. gbus Aug. talis usus in mā
nariā ē scientificus: gō n̄ ē logā Utens, sed Utens. Ex neg. Utens. q. 1. ē dāi usus
scientificus, q. n̄ ut Utens fīc, q. ē logā Utens, sed in mā nariā applicata, q. ē logā
Utens, alioqn̄ numq̄m dabitur exercitiū sūficiū in logā Utens, q. ut in hoc capto
logō Deutio ē eadē distribuans rem in suas p̄s, en logā Utens, et ē sit utens
q. ē usus alterius p̄cepti logā, q. dōt fīc in dōe utare q̄e, et dōt, ut illa dōt supra
p̄p̄a: Mat: gō in mā nariā ipsius logā dāi Utens, et usus sat r̄u dōt ut in.

Quid dūm in materiis aliarū sciārū:

ita Quæ 2. q. 1. logā sit utens in mā aliena. U. g. in mā phicē. L. methā: Ex affie
aliis. H. ut. et Quid. q. 1. septē. loax. L. 1. 1. nō 78. P. 1. q. 1. logā eodē mō utit suis p̄cep-
tis, tam in mā ppria, qm̄ aliena, id ē dōt utit suis p̄ceptis in ppria mā ē logā U-
tens: gō ē dōt utit eisdē p̄ceptis in materiis aliarū sciārū erit logā Utens.
firm. q. ex eo P. August. appellat. Plūm̄ diabetica, q. in mā phicē utebati p̄-
ceptis logā ad p̄ficiendū. Ut. gō sūā q. utit logā et dōt logā sive dōt Utens.

Extraxia sūā acriter pugnāt dōt. in log. d. 3. a nō 2. q. 1. Arg. 1. syllus
in mā Methā. U. g. n̄ ē logā, sed methā: gō logā n̄ ē Utens in materiis aliarū sciārū.
Ex dist. an̄ n̄ ē logā intrinice. Cond. n̄ ē logā extrinice, et directiue, neg. an̄, ē logā
extrinice, q. dirigite a p̄cepto extrinice logā: sicut autē temperiē imperatus, sed di-
rectus a caritate p̄t dōt caritate extrinice ab aī caritatis dirigente.

Arg. 2. Utens malleus cerra n̄ dōt malleus, sed cerra: gō ē sūā utens
logā n̄ erit logā utens. Ex neg. Utens dōt rōe q. q. utit malleo, sed cerra n̄ di-
rigite ab his intrinice et dōt at utō sūā q. utit logā ab eo dirigite illius p̄cep-
ta observat: gō dōt dōt logā sat extrinice, sicut autē externus temperiē q. dōt.

gite & studia interna dei studia sat extrinse, et sic d' alius ex p'is.

Arg. 3. effus n' h'et id nome sua ca. Vg. calor n' dicitur ignis, id loga. Utens
e' effus loga Pontis: go loga Utens n' dicitur sua loga. Ex dist. mai. effus n' h'et id
nome sua ca, q'ndo ab ea n' imperat, et dirigit, Cond. q'ndo dirigit neq' mai. at
uo unus dirigit a loga Pontis: sicut aius externus studia dei studia, q' ab au
inno studio dirigit, aius imperatus a musica dei musica, et sic d' ceteris.

Ad h'ic oio illu' d'bum fratre sumptu in ma' d' raru' suaru' ee' distum
ab ipsa ma'. n' n' dicimus usu' loga in phica ee' ipsa phica mate m, id illa p'oxim
p'ceptoru' loga ee' loga utente in q'um & ma' ut, sive naria, sive g'ali sive phica,
& metha, q' n' s' format regulis loga Pontis, id hoc intelligit fratre, n' matr' itentice &

sectio 2^a

De cursu Logae Docentis, ad Logam Utentem.

Loga alia dicitur habitualis, nimiru' huius, sive facultas, q' adquiret & multiplicat auu'm
alia dicitur autis, q' consistit in ipsius actibus. Quor 3. Vid' huius loga Pontis occurat ad
Logam Utentem. Ex affie. 1. q' talis e' in ma' propria, & in ma' aliena, sic in ma' p'
pria talis unus dirigit ab huius loga Pontis, q' n' h'et facultate in d'ca officie n'ci sy-
llum in Barbara Vg. et eam h'et ad utendu' hae d'ca in propria ma' loga. q' in d'ca
id huius facultat ad d'ca, et usu' loga in propria ma'.

Si unus e' in ma' aliena, Vg. in ma' phica & metha, aut d'ca's quinit ex
pe ma' et tunc dei superari q' huius ipsius ma', nempe q' huius phica, & Methu'm,
aut d'ca's quinit ex pe' fric, et tunc uinci dei q' huius loga Pontis, miant' au' q' d'ca
officere syllos in Barbara Davi' it. go huius loga Pontis, semper occurit ad Ute-
tem roe' fric, tam in propria, q'm in ma' aliena.

2^a hanc nam d'pendit q' q'ntinus admittunt peculiare huius d'ca Utentis ad
uicendu' d'fatem, q' d'ca in usu' p'ceptoru' loga. q' huius Arg. 1. aius loga Pontis, et
Utentis d'ca quinit ut v' go n' possunt quinit ab eod' huius. Ex dist. Conis n' possunt

quinire ab eod hū illicitiue, Cond. n̄ possunt quinire ab eod hū alter illicitiue,
 alter directiue. neg. Con's, q̄ aū's logiē Dōctis quinir illicitiue a suo hū, at uō
 aū's logiē Utentis quinir directiue ab eod hū Dōctē q̄tinu d̄rigit ab illo, mōn-
 tē aū, hūc Utentis, nōd Cognō et uolūtiō, h̄ sp̄i d̄ferunt q̄ cedunt ab eod hū n̄ q̄ p̄ hi-
 cē, id Cognō illicitiue, uolūtiō t̄i directiue.

Arg. 2. in utru p̄ceptu logiē d̄i sp̄ialis d̄p̄is uincenda: q̄ d̄i d̄ari ge-
 culariis hū's logiē utentis ad superanda hanc d̄p̄ate in. Ex neg. Con's q̄a tota
 d̄p̄is, q̄ d̄i in utru logiē optime p̄t uinci q̄ hūm logiē Dōctis, q̄ facultatē ad utrum
 nam id illud h̄at d̄am, et utrum p̄ uicū aūm ad utrum p̄ facultatē q̄ n̄ eue-
 nit in aliis artibus, in q̄bus p̄tē it̄ d̄i s̄c̄, Uq̄ in arte pulsandi lyram, in q̄ n̄ s̄t
 illud, s̄t et manus Citareni d̄i h̄erē peculiare Dexteritē, s̄t p̄tē d̄i-
 s̄c̄: et ideo in illu h̄bit unū hūm ad doctrinā, in manu alia q̄litate ad fa-
 cilitatē pulsandi lyram s̄t d̄iuitatē p̄arum.

Comparantur aū's Logiē Dōctis, & Utentis.

Quær. 4. q̄mō d̄iſſimantur in se aū's Logiē Dōctis, et Utentis. Resol. hoc s̄
 p̄tē p̄cedere in mā logiē p̄p̄ia, s̄ in materiis aliarū sciariū. Resol. igit. 1. aū's
 Dōctis eē emp̄ d̄iſſimū ab aū's Utentis in materiis aliarū sciariū. S̄ q̄
 Dōctis Uq̄ in mā p̄h̄icē q̄cedit s̄t directiue a logiē Dōctis, id illicitiue ab hū p̄h̄icē:
 q̄ d̄i, et unus in se reſt d̄iſſimū, s̄ q̄ d̄iſſimū q̄uis reſt p̄cedunt, hoc igitur
 si uisus sumate uolūt malū, si n̄. sumate fratē p̄formitē s̄ regulis logiē Dōctis, s̄t
 d̄iſſimū h̄i aū's fratē p̄cedit d̄iſſimū r̄is Utentis, et Dōctis.

Resol. 2. aū's logiē Utentis in mā n̄ d̄iſſimū ipsius logiē eē aū's logiē Do-
 centis. S̄ q̄ aū's scientifiſi s̄t d̄iſſimū p̄ mā d̄iſſimū, id mā h̄ic eē eod: q̄ eē
 aū's logiē Dōctis et Utentis eē id in mā p̄p̄ia, et n̄ d̄iſſimū. Neg. dicat n̄ p̄tē eund
 aūm aūm eē s̄t d̄am, et utrum. Ex n̄. b̄e p̄tē eē eund tū d̄iſſimū, Uq̄ in hac
 p̄p̄ia t̄iſſimū in que ulro reſoluit p̄p̄ia h̄ic aū's eē unus r̄i d̄iſſimū, et eē s̄t

Doctrina rii tui. Resol. 3. si legi utens sit semp' dicitur in propria materia, non tamen
suis aut legi dicitur e semp' utens. P. qd si ois aut dicitur erit semp' utens
supponet aliu actu antea qd a qd dicitur, et cuius foret usus iste, et hic aliu
et aliu aliu t. et sic daretur genus in infinitu.

Quaer. 5. qm' pcedant aut legi utentis in materia aliena, ut phisica?
P. pcedere illicitive ab hu ipsius legi phisica, directive uo ab hu legi dicitur.
P. qd tenet ratio in materia phisica, qd legi utens uo, et reu e aut phisica, et id diu e
in materiis alienis uicariu. qd illicitive fit ab hu phisica. pcedit tamen directive
ab hu legi. qd euadit e formis regulis legi, a qd dicitur.

Quaer. 6. qm' pcedant aut legi dicitur, et utentis ab eod hu in materia propria?
P. aut legi utentis in propria materia pcedere tam illicitive, qm' directive ab hu
legi dicitur. P. in aut legi utentis e in quem ultro reuoluitur, qd hoc dicitur pcedit
illicitive ab hu dicitur tui, id directive ab hu dicitur fauere dicitur in qd huius particu-
le constituit totale legi. et si sint dicitur non fauunt tamen una spem.

Seccio 3^a

De Necessitate legi ad alias scias Comparandum.

Quaer. V. legi sit simple nariu ad reliqs scias adgrendu. supponit. 3. coi dupli-
cem dari necessitate. aliam nam ad e e ad simple operandu. sic scilicet e nariu
ad e ad simple uidendum. altera necessitas e ad melius e e, et in qd sic egus
e nariu ad melius e e, et in qd ad iter e ficiendu.

Supp. 2. duplice e dari legam, aliam natam qd ipse illius natus, et ali-
am artificialem, qd tradit regulari, et artificiu ad operandu aliq' ignitu ex nati.
Quo 1. sol' pcedit d huius legi artificiali, nam claru e nemine qd dicitur, aut ne qui
scias sine legi nati. e sine illu, sicutu pot dari ho sine roali, et albu sine albi. t.

Po igit. 1. legi artificiales, ne simple nariu ad operandu qm' libet aut scia
partiate. P. primi aut artificiales ipsius legi si scifici, et in n' fuerit ad qm' q legam

Hae dictione, modo inest, utraque sua facile tribuat. A.A.N. gaudere vult loqui in
 simplici nariam ad religiois oparandas. Hae nescite molli itelligendi si quo ten-
 dunt loqui in n' e' simplici nariam d' nescite metha it' interpretandi, et sic argis utriusq'
 n' e' facillime satisfacies. Solent hic pler' R.R. dicere d' subij' logia' capitibus. an
 in Deo requiratur logia' uirialis? et in Anglis frat' r' a' circa inevidentia' q' e' e' uidentia?
 et V'p' virtute' bea'm suam q' se infusa, et fide' sua possit dirigat logia'. d' o' b' a' uenia
 tantoru' N. n' erat h'is h'is ne inipientium ingenia' obrruantur.

Cum ex instituto egerimus De Discursu
 has q'oes Deo auspice plene tractabimus.
 Si n'is laus Deo.

TRATVS 2

DE v'libus in gre.

DISPVTAO. 1.

Quid sit vniuersale?

SECTIO 1.

Varia acceptio est v'li. & ad Deu.?

V'le latius sumptu' d' finiri solet - unu' q' ad multa q' tinens - dicitur 10. in s'plexu, et sim-
 plex. S'plexu' e' q' d' aliq' p'rium ut loc' buru' e' amandu'. d' hoc v'le n' s' p'inet ad logia'. V'le
 simplex e' q' d' h'et simplice' sc'andi m'um. dicitur 2. hoc v'le simplex in causando et sc'ando
 d' in e'vendo, et grando. V'le in sc'ando e' q' d' i'is reru' ca', ut Deus, q' p'les' eff'is' cat. V'le
 in sc'ando e' q' d' multa sciat, ut uox ho', q' ut sciat p'les' ho'is. h'ae duo n' s' e' e' v'le
 d' q'bus hic agimus, q' s'it res singulares, na' Deus, et uox ho', s' q' d' singulare.